

[Thisted Knudsen.]

Jeg gaar ud fra, at man fra Embedsmændenes Side har søgt efter en Lovhjemmel og maaske er standset ved Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, men i denne Lov staar der Gang paa Gang, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til med Henblik paa Landets Forsyning med nødvendige Varer at træffe de eller de Foranstaltninger. Altsaa af Hensyn til Landets Forsyning med nødvendige Varer kan man træffe den Slags Foranstaltninger, der her er Tale om, men det er for mig ganske klart, at en Lov, der indeholder en saa afgjort Bestemmelse, ikke indeholder Bemyndigelse for nogen Minister til at træffe saadanne Foranstaltninger med skattemæssige Formaal for Øje. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Handelsminister, som er den, der har det egentlige Ansvar for denne efter min Opfattelse ulovlige Bekendtgørelses Udstedelse, om man virkelig har bygget paa Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, eller om den højtærede Handelsminister har anden Lovhjemmel at henvise til.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere, der med større eller ringere Begejstring har givet Lovforslaget mere eller mindre betinget Støtte. Jeg haaber, at den Behandling, der nu skal finde Sted i Udvalget, maa føre til et positivt Resultat.

Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet om Berettigelsen af det udstedte Forbud nu er lagt op, sidst af det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen, nærmer sig Overdrivelsen. Vi har, hvad jeg har nævnt allerede paa et tidligere Tidspunkt i Dag, ved forskellige tidligere Lejligheder — jeg var oven i Købet saa uheldig at have glemt en af de vigtigste, som til Gengæld det ærede Medlem Hr. Aksel Møller erindrede — brugt denne Mulighed, og det, der er sket, er, at man har gjort det en Gang til. Motiveringen er den, at Regeringen har fundet det ønskeligt at imødegaa de ekstraordinære Varekøb, det vil sige den Hamstring, som kunde blive Følgen af Fremsettelsen af dette Lovforslag for Rigsdagen. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt før dette Forbuds Udstedelse været stillet over for den Betragtning, at der skulde være nogen juridisk Betænkelighed derved, og jeg mener, at Embedsmændene i Kraft af, at man har udstedt tilsvarende Forbud ved tidligere Lejligheder, heller ikke har nærret saadanne Betænkeligheder. Jeg synes derfor, at det i og for sig vilde være rimeligt, at det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen

lod de juridiske Spidsfindigheder hvile og i Stedet for saa paa Sagen, som den nu engang ligger: at paa den Maade har man i Kraft af den omtalte Lov handlet tidligere.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det vilde dog maaske være praktisk, om man i Udvalget tog en ganske saglig og lidenskabsløs Forhandling om dette Spørgsmaal. Jeg har sagt i min Forelæggelsestale, at jeg beklager, at vi har fundet det fornødent at foretage denne Foranstaltning. Det nytter ikke noget, at man skyder paa den højtærede Handelsminister eller forsøger at trække ham i Forgrunden, for jeg staar i Forgrunden i dette Anliggende. Det er den højtærede Handelsminister, der i Kraft af, at han administrerer denne særlige Lovgivning, har maattet lægge Navn til, men Ansvaret over for Rigsdagen, Ansvaret for, at en saadan Foranstaltning er gennemført, er naturligvis mit, og derom kan der heller ikke herske nogen Tvivl hos noget som helst Medlem af dette høje Ting. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være rimeligt, om vi i Udvalget, som jeg siger, lidenskabsløst kunde veksle nogle Ord om hele dette Spørgsmaal, og jeg gaar ud fra, at der vil være Anledning til i denne Sammenhæng ogsaa at spørge Handelsministeriets Jurister om, hvorledes de for deres Vedkommende vurderer hele denne Sag juridisk, og om de eventuelt, hvad jeg gaar ud fra, mener at have en saadan Bund under Fødderne, at der ikke er Anledning til yderligere lang Diskussion herom.

Jeg følger gerne til, at jeg ser intet ønskeligt i Indgreb af denne Art, men jeg er tilbøjelig til at tro, at om vi ikke havde foretaget det Indgreb, der her er Tale om, om vi havde ladet dette Lovforslag forelægge paa Rigsdagen, uden at Indgrebet var foretaget, ja, saa vilde man vel sagtens have rettet Bebrejdelser, og jeg synes med Rette, mod mig for, at man derigennem havde aabnet Mulighederne for et meget stort Salg, om man vil Hamstring, umiddelbart før Rigsdagen havde faaet Lejlighed til at tage sit endelige Standpunkt til Lovforslaget.

Jeg beder Erhvervets Udøvere om at ville gøre mig og Regeringen den Tjeneste at tro, at vi ikke har haft til Hensigt at genere Erhvervet paa mere eller mindre hensynsløs Maade, men at vi har følt os forpligtet til at forhindre, at der fandt en Udvikling Sted i Forbindelse med et saadant Lovforslag, som man bagefter med Rette kunde kritisere os for.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde om dette Forbud, at det var baade generende og hensynsløst, og jeg maa give